

når der til sin tid skal stemmes om et eventuelt beslutningsforslag.

Jeg har bare sagt, at der er grænser for, hvad et flertal med rimelighed kan pålægge en minister, eksempelvis at tage stilling til en ansøgning, der ikke foreligger, fordi der mangler afslutningen af nogle forhandlinger, som Folketinget har været interesseret i skulle føres, bl.a. med selskaber i et andet land, nemlig i forhold til Norge.

Hvordan skulle jeg eksempelvis sige ja til et gaslager, hvis der ikke foreligger en ansøgning om et gaslager ved Tønder, hvis selskabet eksempelvis kommer frem til, at de ikke har brug for et gaslager og ikke ved Tønder? Skulle jeg så allerede her, fordi Folketingets flertal ønskede det, tage beslutning om at sige ja inden sommerferien?

Hvis Folketingets flertal mener – og jeg tror ikke, der er et flertal for det synspunkt – at uanset en ansøgning, uanset behov, uanset hensyn af saglig karakter er der et flertal i denne sal, der siger: Vi vil under ingen omstændigheder have gaslager i Tønder, men gerne alle mulige andre steder. Hvis det er det, der er situationen, er det jo en anden sag. Så kan vi lige så godt droppe alle forhandlinger, alle undersøgelser, alle saglige udredninger og skride til værket med det samme.

Men dér ved enhver, der sidder i denne sal, at en af dem, der haft ordet her i dag, kommer fra et parti, endda et meget stort parti, hvor der er delte meninger, ligesom der vil være delte meninger i mit parti, indtil man kender resultatet af alle undersøgelser og kan træffe en saglig afgørelse.

Det er derfor, jeg ikke helt kan frigøre mig fra – hr. Bent Hindrup Andersen frikender jeg og hr. Køpke Christensen frikender jeg, for de er uanset alle argumenter modstandere af etableringen af lageret dernede – at andre partier fører en ren partipolitisk agitation på den her sag. Ingen af disse partiers ministre ville finde sig i at blive tvunget til at tage stilling til en ansøgning, der ikke forelå.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det, ministeren glemmer, er jo, at der foreligger en ny situation, at der nu ikke længere er erhvervsgrunde til rådighed. Derfor sker der i mange virksomheder det, at man omprioriterer, at man siger, at nu er der behov for, at der bliver truffet en afgørelse hurtigere, og derfor sættes nogle flere ressourcer ind på at få gennemført disse undersøgelser hurtigere.

Det er det, vi i Det Konservative Folkeparti beder ministeren om. Prøv at se, om vi ikke kan geare det her op, for ellers sætter vi for meget i stå, ellers skaber vi for meget modvilje mod arealreservationer.

Vi tvinger ikke ministeren til at tage stilling til en ansøgning, der ikke er kommet. Vi siger bare, at så må arealreservationerne ophæves. Så må man fastsætte en dato og sige til selskabet, man selv har magt over: Vi er færdige på det og det tidspunkt. Det burde være muligt at tage en snak med direktionen og sige: Det her er hovedaktionærens meget bestemte ønske. Det er meget væsentligt. Vi må omprioritere og flytte lidt på ressourcerne.

Jan Køpke Christensen (FP):

Så vil jeg spørge, om ministeren vil presse på for at få de undersøgelser tilendebragt så hurtigt som muligt, således at der i det mindste gøres det helt optimale for, at man får denne tidsfrist igennem.

Det, jeg henviste til tidligere, var, at der altså var et politisk flertal, der ikke – det understreger jeg, og det har ministeren jo ret i – vil stoppe planerne, det er der intet politisk flertal for, men det politiske flertal har i hvert fald meldt ud i medierne, i de sønderjyske medier, at man ønsker en tidsfrist for, hvornår tøndringerne kan få at vide, om de skal have gaslager eller ej. Det er det, flertallet arbejder på nu. Og så synes jeg, at det ville være fair, om ministeren sagde: All right. Det politiske flertal vil man naturligvis adlyde. Jeg vil presse på, for at disse undersøgelser bliver tilendebragt hurtigst muligt, således at vi forhåbentlig inden sommerferien kan få en afgørelse på det.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg var glad for hr. Jan Køpke Christensens sidste spørgsmål, for det giver mig anledning til at komme med et imødekomende svar, som jeg jo helst vil gøre.

Jeg vil gerne presse på, for at alle forhandlinger og undersøgelser kan blive afsluttet så tidligt som muligt. Det morer jo heller ikke mig at skulle svare på den her slags spørgsmål og være genstand for de her raids – selv om det måske er i miniformat, har det jo lidt raidkarakter. Det morer heller ikke mig, så jeg vil gerne have, at vi træffer en hurtig afgørelse.

Hvis der er problemer med hensyn til industriarealer i Tønder, er vi også villige til at medvirke til løsningen af det. Som jeg har forstået